Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra GREV HOLSTEIN LEDREBORG

Citation: Topsøe, Vilhelm: ”Udvalgte Skrifter”, i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 433. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237635233952/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Spørgsmaal om Livsopfattelser, er endnu ikke ret kommet frem.

Der er herhjemme endnu ikke saa Meget at gjøre for en specifik katholsk Politik, at vi tro, at det at kunne udrette Noget for en saadan, har været det Afgjørende for Grev Holstein til at kaste sig ind i det politiske Liv.

Man kommer maaske Sandheden nærmere ved at antage, at han har valgt Politikken som en Slags Tidsfordriv for et godt Hoved, der var blevet træt og overmæt af adskillig anden Tidsfordriv.

Han har derfor heller aldrig for Alvor gjort Indtryk af at have nogen bestemt Sag, som han vilde gjøre det til sin Opgave at gjennemføre eller kæmpe for.

Han begyndte med at være, hvad der dengang hed »Løsgænger«. Der skinnede noget Nationalt og noget Demokratisk igjennem hans Optræden og tillige en udviklet Kritiklyst, som hurtig med Forkjærlighed vendte sig imod, hvad der var Nationalliberalt. Af disse Rudimenter udviklede sig temmelig hurtig en forenet Venstremand.

Hvad der i denne var ægte, var ganske sikkert en stærk Uvillie imod de Nationalliberale. I den kunde de forskjellige Momenter i Holsteins politiske Opfattelse alle finde Hvile og Tilfredsstillelse. Noget Andet er, hvorledes det forholder sig med den politiske Side af Sagen, hans virkelig demokratiske Sindelag. Ligesom han i det Hele gjør Indtryk af at være undergiven Luner, Tilfældighed, personlige Sympathier og Antipathier og en vis Lyst til Forandring af Standpunkter, saaledes synes der ogsaa at være noget Tilfældigt, noget Paahængt ved hans Demokratisme.

At han virkelig vil være Demokrat, en Folkets Mand, er troligt nok; ufolkelig bør Ultramontanismens eneste Mand da heller ikke være. Men lad ham ogsaa have et af ham selv for Alvor vedtaget demokratisk Program, saa omfatter han vistnok dettes enkelte Dele med meget forskjellig Forkjærlighed. Der maa være noget Bundaristokratisk ved ham; det viser hans hele Skikkelse, selv i den Tid, han med en vis Ostentation negligerede sin Paaklædning, bar Rabagashat og gik med en egen folkelig-bergsk Svingning, det viser hans Optræden som Taler, der altid præges af en vis sleben Ele-